

7.9.78

19.00 בקמפ די וייד

בנוכחות חברי המשלחת

רה"מ מדווח מפגישתו ב-17.00, עם הנשיא קרטז והנשיא סאדאת.

רה"מ: הנשיא מחר יראה את המשלחת המצרית כפי שראה היום את הישראלית. לא קבע משהו לגבינו.

הוא ביקש לדעת על מה נשוחח, הוא סאדאת ואנו. סאדאת אמר - אין מה להציע. אז פנה אלי.

הצעתי שנשוחח על הבעיות הבטחוניות בסיני כי היה לי רושם שיש הסכמה לגביהן, אך חוסר הבטחון היה מוצדק. הצעתי שעזר וגמאסי יפגשו עם מפקדים בכירים וינסו להגיע להסכם. סאדאת אמר, אינני מתנגד לכך, אך אין זכות לגמאסי וויצמן לקבל החלטות בלי דירקטיבה פוליטית. למשל, כשדברו על שדות תעופה, אמרתי (סאדאת) לעזר וגם כאן אני אומר - הישראלים יכולים להשתמש במחרשה לגביהם, אינני זקוק להם, ואיני מסכים שישארו על כנם. זו תקופה חדשה. באתי לירושלים נגד כל הערבים, עשיתי ג'סטטה שלא היתה כמוה, אני רוצה תקופה חדשה, שום שדות תעופה. הגבתי במידת תקיפות, קארטר נד בראשו, אך גם סאדאת. אמרתי - צעדך היה של אומץ לב, אך גם מצדנו כך. מי בא אלינו? 4 שנים לפני כן יצרת מצב שממשלתנו חשבה שאתה עורך תמרונים והוטעינו על ידיך, תקפת אותנו ואבדנו אלפי בחורים. אנו מאוד רגישים לאבודות בנפש ואתה באת אלינו, קיבלנוך בחמימות. סאדאת אמר, כן, זה נכון, זה נכון. אמרתי גם - עוד לפני בואך הודעתוך שמה שדברת בפרלמנט, נסיגתנו לקוי הארבעה ביוני ומדינה פלסטינאית אינו קביל עלינו, אך תוכל לומר זאת אם אתה רוצה. אף על פי כן קבלנוך בלב פתוח, הכנסת, הממשלה, העם - בלבביות ובכבוד. הצעד שלך היה של אומץ אבל גם שלנו. לא ^{היה לנו} ~~היה לנו~~ ביקור בלי מאורעות שקדמו לו. קרטז הקשיב יפה. סאדאת נטל רשות הדבור ואמר, דברנו על שדות התעופה. מה יהיה על הישובים? אני רוצה אדוני הנשיא (קרטז) שתדע, יכולתי לבוא לעמי ולומר: צריך לחתום על חוזה ידידות עם ברית"מ, והעם שמע בקולי. אח"כ החלטתי לגרש את הרוסים, ובאתי לעם ושמע בקולי בהתלהבות ועשיתי זאת. העם המצרי הוא עם טוב, בן 7000 שנה בעל תרבות גבוהה. עכשיו עלי לומר שלא אוכל לומר לעם הטוב, שיש ישובים ישראלים על אדמתו. אין זה בא בחשבון בשום פנים. עמי לא יקבל זאת. כשהגיע תורי שלי (רה"מ בגין) נסיתי לומר שלא קפריזה היא מצידנו, עשינו הכל כדי לא לפגוע ברגשותיכם, לא הצענו ששום חלק מסיני יהיה בריבונות ישראל אף כי אנו זכאים לכך אפילו לפי 242, כדי שנוכל לעשות שלום. אך הישובים הוקמו ע"י הממשלות הקודמות במטרה... הוא אמר "דיין", אמרתי - הממשלות הקודמות. אמר דיין אמר ש... (מה שם המקום) ימית תהיה... אמרתי, כן, אך כל השאר הוקמו לפני שדיין דבר על ימית, ורצוני לומר שהיתה סבה לכך. איננו רוצים עוד שרצועת עזה תהיה מעין אקדח טעון נגד לב האוכלוסייה. מפגיעות מעזה נהרגו מאות ישראלים ואלפים נפצעו. אנו רצינו buffer zone אך לא להשפיל, וכל מה שעשינו נעשה במטרה לא לפגוע ברגשות. אני מציע שידידינו ידונו בבעיות הבאות the phased withdrawal שהצענו (אפשר להתווכח עליו) פירוז, חופש השיט. לא כתבת בנייר מה שאמרת בירושלים, ששתי המדינות

יכריזו שמיצרי טיראן הם נתיב בינ"ל פתוח. אמר: "אני מסכים" אני אהיה מוכן לכתוב זאת במסמך. אמרתי - בסדר, והוא הדין לגבי ענין ההסדרים האלקטרוניים וכן שאלת הישובים.

אז אמר בצעקה ממש: there can't be any settlement on my land. I can never agree to that.

אמרתי - הנשיא סאדאת, אתה אומר שאינך יכול להסכים לישובים, אני אומר - איננו יכולים להסכים to dismantle the settlements

אין בישראל מפלגה שתסכים. יש לך חבר, שמו שמעון פרס. דברת עמו פעמיים, אתה מדבר עם האופוזיציה בישראל, אני לא נסיתי לדבר לאופוזיציה במצרים, זה בסדר לגבי, אך גם דעתם היא שאיננו יכולים לפרק הישובים.

סאדאת פנה לקארטר ואמר - אדוני הנשיא, איננו מוכנים לשלום. חשבתי שאם באתי נגד דעת כולם, כל הערבים ~~לביטול~~, תהיה אטמוספירה חדשה - אך עכשיו אני שומע

מידידי היקר, רה"מ בגין שאינו יכול לפרק את הישובים - ואז איננו מוכנים לשלום. אמרתי: הנשיא סאדאת, אנו מוכנים לשלום, אך יש שאלות שיש לדון בהן, אפשר למצוא פתרון. יש הצעה והצעת נגד. הויכוח הסתובב מספר פעמים בכיוונים שונים,

אח"כ יצא סאדאת לרגע ואמרתי שיש לי רעיון מסוים - אולי הארכת פיתוח רפיח לגבי רצועת עזה כך שתהיה באיזור האוטונומיה. קארטר שמע ולא הגיב. כשחזר סאדאת נטל קרטן רשות הדבור ודבר בהגינות רבה כלפינו. אמר לסאדאת: אתה הנשיא צריך להבין

רה"מ בגין וממשלתו היו generous והגישו הצעות שהממשלות הקודמות לא הגישו. אתה יכול לומר שמבחינתך לא חשוב הדבר, אך זה חשוב מאד מבחינת רה"מ. הממשלה, שהוא בראשה היתה מאוד generous, למשל השטח אילת - שאדם, שעובדה שאינם

דורשים שם דבר מבחינת הריבונות. יש למצוא מוצא, אך אני רואה שאינכם יכולים להגיע להסכם. ממשלה זו הוכיחה שהיא רוצה בשלום, הכינה הוכנית ואפילו אני עצמי לא

הערכת די את נדיבותה של הצעת ישראל. אח"כ פנה אלי והעלה השערות: נניח שסאדאת מסכים לצבא ביו"ש ועזה (סאדאת לא אישר, בנייר נאמר להיפך). (רוב הדברים היו השערות בלי כל אסמכתא בנייר, והכל בנוכחות סאדאת ששתק ומילא פיו מים). שתקתי

בכוונה. נניח שתשאר אח"כ רק בעית הישובים ובגלל זה לא יהיה שלום, הכל הוטכם, אני חושב שאם תבוא לכנסת ותמליץ על מה שצריך לגבי הישובים - הרלי תקבל תמיכה. לא רציתי להשאיר בלי תשובה. הוא כל הזמן הסתכל במפות שלו. הוא נטל המפה עם

אל עריש, רצועת עזה ורפיח, והראיתי לסאדאת על המפה, מה היה הרציונל של הקמת איזור החיץ. אמרתי: ראה רצועת עזה 400 אלף איש, תמיד הותקפנו, מאות נהרגו, אלפי נפצעו. הרציונל לאיזור חיץ היה חלוקה ולא מעבר נשק ומשלוח סוכנים. שהיה

שלום ברצועה ולנו, והגם שממשלות קודמות הקימו את הישובים שיבחי אותן שעשו הדבר הנכון. זה טוב גם לערבים ולמצרים, לא תהיה שפיכות דמים. לכן אין זו קפריזה סאדאת שתק, מילא פיו מים. אח"כ אמר קרטן, נביא הצעה, ואולי אתה הנשיא ואתה רה"מ

תמצאו שאינכם מחבבים חלק מההצעה הזו, אך תנו לי קרדיט מסוים. הערתי: בשנות העשרים ובשנות השלושים אמרו הבריטים שאם הם מציעים הצעה והיהודים והערבים שניהם אינם שבעי רצון, משמע שההצעה צודקת. קרטן צחק ואמר בכל זאת שיגיש. אשר להצבעה

בכנסת, אמרתי - נניח שאני בא וממליץ לפרק את הישובים, אני אהיה outvoted

ע"י חברי ומתנגדי כאחת, רוב גמור וכמובן אעזוב את תפקידי, אך העיקר -
and the same I have to say. I shall never - סאדאת קפץ -
agree to the settlements on my land!

לקראת הסכום - קרטז דבר בהגינות רבה, הסביר לסאדאת שניסה לשכנעו בקשר עם
הישובים שיהיה איזור או"ם ושישארו, אך אמר: "לא הצלחתי לשכנעך, אדוני הנשיא -
ועכשיו ארצה להגיש הצעת פשרה מסוימת. איני יכול לומר מה תהיה, תשקלו, יש לנו
אחריות גדולה מאוד. אם נכשל יהיה מתח רב, וצריכה להיות הצלחה תלקית לפחות כי
איני חושב שאוכל לכנס עוד קמפ דייויד בנובמבר, ואיני יודע אם תיפגשו. יש לפתור
עתה, ותשקלו זאת אולי תדחו זאת".
עתה עלינו לצפות להצעה. מחר קרטז יתייעץ עם המצרים ובשבת לא נעבוד כלל. בראשית
השבוע יתכן שיעבדו הצעה ואמרתי שנקראנה בתשומת לב רבה.

דברנו גם אנו על נושא פיתחת רפיח, לידיעתך והואיל וגם אנו העלינו ענין המשך
רצועת עזה בלי רפיח - דבר שהעלינו בממשלה, ואז עלה רעיון של שדה התעופה. שאלתי
אם הרעיון של שדה תעופה אמריקני באיתם הוא רציני, אמרו שאם אפשר היה בלי זאת -
עדיף מבחינתם, אך אם כדי להציל את המצב ישנו פתרון של שדה תעופה שם - ילכו על
זאת, והוא באר לי מה פירוש training base - בסיס הדרכה שגם אנו וגם האמריקנים
נוכל להשתמש בו.

דוקא באיתם, לא בעציון כדי להגן על ערב הסעודית?

הם אינם צריכים זאת בכלל. הם יכולים לפתור בעיות ארה"ב בלי איתם, המטרה בכך
היא רק לשלום בינינו לערבים וזה יכול לסוכך על פתחת רפיח. היה לי לא פשוט
לכאר את הבעיה הבטחונית של ישובים וברק העיר לי כי אין גזרה שיה בנושא ישובים
ובטחון.

התגברות על הקושי?

לא התגברתי בקלות רבה.

סאדאת אמר גם I like Ezer. אמרתי לפתע: "אנו בני תמותה וכל אחד יכול
לכואב בנעלינו ולשכנע העם המצרי לצעוק להשליכנו לים כמו ב-1967. אמר: והוא הדין
לגביך (בצעקה) הוסיף שרון עלול לכואב, הוא warmonger. אמרתי - איננו מחרחר
מלחמה, הוא איש טוב. לכן עליך (עזר) לא הייתי צריך להגן (עזר: בצדק) אך על
אריק כן (עזר: בצדק).

נצטרך לתת על מסמך ארה"ב תשובות ארוכות שלא נתנו עד היום. ערכנו דיונים על
תפיסת הבטחון עם יש לדבר לא על דברים צבאיים אלא על פוליטיים. אנחנו דשנו בנושא
הגדה ו-9 הנקודות ולהערכתתי אם נגיע היום למה שנוח לנו ביו"ש, אפשר להרחיק קצת

לכת בסיני.

ברק: הדיון נסב בעיקרו על יו"ש וחלקו על סיני. יו"ש - ארבע נקודות: א. העברת הסמכות. ב. נסיגה. ג. ישובים. ד. ריבונות. לגבי העברת סמכות אמרו שעמדתם שהסמכות לא מהממשל אלא מהצדדים, ישראל, מצרים, ירדן והערבים הפלסטינאים. אם ירדן לא תכנס לתמונה ^{בלעדיה} אלא הערבים הפלסטינאים לא יבואו - בלעדיהם.

לגבי הנסיגה - הקראתי את נוסחתנו ואמרו שמקובל עליהם -
 military government and administration shall be abolished & withdrawn
 אמרתי שזה כולל לא רק את המושלים הצבאיים, אלא הצוות, 500 איש (כפי שאברשה אמר). תהא השארות צבאית במקום, אשר לכמות - אלה צרכי בטחונכם ואתם תהיו הקובעים.

שהב"ט: כאן בראון נכנס ואמר שעשה עבודה ויש להם דעה.

ברק: לגבי הישובים מבדילים הם בין יו"ש לבין סיני. לגבי יו"ש - ראשית, הקפאה של ההתנחלות הן מבחינת ישובים והן מבחינת מתנחלים. שנית, אפשרות קניית קרקע פרטית מאדם לאדם לגבי תקופת 5 השנים. על זה היתה שיחה ארוכה למדי ועלה הרעיון לא של הקפאה אלא לבדוק ממה הערבים חוששים. הם חוששים שאנו ב-5 השנים נעשה התישבות שנשנה את המבנה הדמוגרפי, והרי אין מה לחשוש מכך. אם אומרים שזו וזו התוכנית.

רה"מ: היה ברור שלא נקבל את רעיון ההקפאה.

שה"ח: הצעתנו מתנגדת לרעיון ההקפאה.

ברק: ^{אך ינו אגה -} אתם חוששים שנשנה את המבנה ונקנה את הקרקעות, אם המדובר ב-15-20 ישובים? שאלו וענינו שיהיו 100 משפחות בישוב. אמרו - 5,000 איש. הבה נעמיד זאת - אמר שה"ח - כנגד פתרון בעית הפליטים שברחו מיו"ש אחרי ששת הימים.

שהב"ט: הם שאלו בקשר לפליטים ובקשר למתנחלים, ושה"ח חיבה זאת יחד.

רה"מ: מניין המספר 15 ישובים?

שה"ח: דברתי עם אריק ואמר שלגבי ההר מה שעשינו מספיק וצריך להוסיף מתישבים. בבקעה צריך 15-17 ישובים ועוד 3-4 ישובים בדרום הר חברון. נניח שנגיש תוכנית, אמרתי של 15-20 ישובים, ולא תהא הקפאה מבחינת הוספת מתישבים לישובים הקיימים, האם תאמרו שהשער סגור. בקשר לרכישת קרקע פרטית הם אומרים שהיא מותרת. אם מדברים על תקופת הבינים והחשש מכך שאנו רוצים "תאפיל" הרי גם הם באים בבקשות שקרובי המשפחה יבואו, ואיש אינו יודע כמה ירצו לחזור. הערבים אומרים שבששת הימים עזבו

כ-150 אלף, כ-50 אלף חזרו, ממאה אלף הנותרים שבפוטנציה יהיו מותרים בתנאי שלא יצרו מחנות פליטים ולא עבודה בישראל - הרי אף אחד לא יודע כמה ירצו לבוא, 20,100 או 50 אלף - בכל שנה עוזבים יותר ערבים את יו"ש מאשר רוצים להכנס. האם אתם רוצים איפוא, אמרתי, שתהא הקפאה, מצד אחד ועליה מצד שני? הצענו 3 תוכניות: א. ישוב הפליטים ברצועת עזה, 150 אלף שיש לישבם.
ב. אלה שצריכים לחזור - 100 אלף איש, תיאורטית.
ג. התישבות לא מוקפאת, ונגיש תוכנית ל-5 שנים, אך נתנה שאם תבואו עם תוכניות הקפאה, נאמר - מדוע ערבים יבואו ויהודים לא? הנקודה היתה, שואנט בא מתוח וערוך לקרב, ובשיחה אמרו - נגיש לכם נילר ונגיש הצעותינו. הוא לא אמר זאת בכעס עלינו. אמרתי להם, אתם שואלים שאלות, תאמרו מה הנקודות שלכם, לא שאנו נענה כל הזמן. ואנס אמר, בבקשה, תחילה פתח בכך שיש להם 4 נקודות. שהשתמע מכך שבאוטונומיה יש רק 4 סעיפים שהם רוצים להציע בהם שינויים כי יש 4 דברים לתקופת המעבר, ראשית, לדעת על כוחות הבטחון, איפה וכמה. נאמר להם - ליד הירדן, על ההרים, תחנות אלקטרוניות. הואיל ואינם רוצים חיילי ארה"ב לא היתה עקרונית התנגדות, אולי מעשית יאמרו שלפי הערכתם אפשר בפחות (עזר: אמרו פאילו פסיכולוגית).

עזר אמר, אפשר להעביר גדוד. כמו כן לא רק נבטל המפקדות הצבאיות בישובים הערבים :שה"ח
אלא גדוד שבמרכז אוכלוסיה נעביר למקום אחר שלא יבואו בטענות. אז באה שאלת הנסיגה ואמרו צריכה להיות נוסחה, אמרנו בואו נדבר לא על נסיגה "אל..." ולא מ..." ושאלתי את ואנס אם מקובל עליו אמר: כן.

התוספת היתה אחרי abolished המלה - withdrawn :רה"מ

דבר שלישי היה ענין הישובים ואמר שמדבר רק על יו"ש ועזה ולא סיני. (שמזה :שה"ח
ניתן היה להבין ששם ימליצו על הורדה). אמר freezing, שאלתי ישובים או מתישבים בכל ישוב, אמר, גם בכל ישוב.
אמרנו - freezing של אנשים לא בא בחשבון (הוא אמר זאת לצרכי מיקוח).
אמרנו שלא נראה לנו רעיון הקפאה, אך מה מריץ אותכם? הששם של הערבים? נציע תוכנית שיידעו, עליה 20 ישובים, 100 משפחות, 5,000 איש, נאמר אם freezing לא להחזיר פליטים ולא לישב. אמרו, נקשור בהסכם, שתנאי להתישבות הוא הסכמת הערבים. אמרתי - לא, ראשית אין ערבי בעולם שיאמר שהוא מסיכם להקמת ישובים יהודיים, השאלה אם אתם מוכנים שתהא תוכנית ואחרת אין סיכוי. ברז'ז'ינסקי שהוא קומבינטור לא קטן אמר, כמו שאתם אומרים שסטטוס ההגירה צריך להיות פה אחד, גם לגבי התישבות כן. אמרתי - לא, אלא רק בשעת המו"מ, לא אחרי כן. הבה נסכסם עכשיו ושזו המלצתכם שהתישבותנו תהא לפי תכנית, שבענין חזרת פליטים יהיה כך וכך, ונסיון לישוב הפליטים ברצועת עזה, אך לא להשאיר כל זה לדיונים ושיהיה בסמכות הועדה המשותפת, אלא להסכים עכשיו, ואם אין הסכם נעשה כרצוננו, אמרנו שלא מקובל עלינו ענין ההקפאה.

רה"מ: אריק אמר - 15-20 ישובים בכל יו"ש?
מה עם תוכנית משהב"ט?

שהב"ט: אין תוכנית קבועה; יש רעיונות. הגשנו תוכנית לממשלה.

שה"ח: אמרתי, יש להבחין בין ישובים חקלאיים לערים, מעלה אדומים היא עיר, קרית ארבע עיר, אנו רוצים שולחן נקי. אמרנו - ישוב שמתבסס על חקלאות הוא 100 משפחות, אך יש מקומות שאינם ישוב. אריק בא אלי לקראת הנסיעה ואמר שבקו הצמתות הקים את הישובים הבסיסיים לצורך למלאם אנשים. בבקעה הוא מעוניין ב-15-17 נוספים, ובדרום הר חברון - 3 ישובים. זה שולי על הגבול, אמר. זו תוכנית המקסימום של אריק ומפיו. להם אמרתי, נגיש תוכנית, אני שה"ח ולא שר החקלאות ואין לנו תוכניות לחטוף הכל. אם החשש שבאים בידיים לא נקיות הרי צריכה להיות תוכנית, לא שהיא תהיה נתונה למו"מ. מ-4 הנקודות האלה - נשארה למחר שאלת ההחלטה בדבר הריבונות, ונמשיך מחר בבוקר. מטרנתנו היתה לא להניח בסיס להסכם עם המצרים, אלא עם האמריקאים. אמרנו - אין דרך למצרים לסגת, אלא אם יאמרו שהאמריקנים הגישו. אנו רוצים תכנית שאתם ממליצים עליה. חששנו מה יגידו. הם לא אמרו שמטכמיים לאי הקפאה, אך לא שללו. אנו יודעים על תכניתם בשני דברים - בענין הנסיגה ובענין סדורי הבטחון.

רה"מ: נסוחינו התקבלו - כל הכבוד.

שה"ח: בענין הישובים אינם מדברים על הורדתם, הם אומרים הקפאה + רשות לבנות, והבינו דברינו על 5 שנים עם גישה מתוכננת על ריבונות נדון מחר. בינתיים פלשו לענין הבטחוני.

שהב"ט: אני חושב שההישג הגדול היום - אי ויכוח על הנושא הבטחוני - ביו"ש התפיסה שיושבים עם צבא.

הערכתני היא שאפשר לדבר על כוח גדול, אני מעריך שאפשר להגיע לפחות למה שיש לנו היום ויש לכך חשיבות רבה. בראון תפס הענין, הוא בקי, אני חושב שזה הישג. אומר דבר שאני יודע שאתה (רה"מ) יודע מה אני רוצה לומר, לכך אינך רוצה לשמוע. עם כל הכבוד לאריק, אם זו בעיה בטחונית לגבי ישובים - יש לי דעה, ואם חקלאות - קשה למכור את הקיים ולכן הייתי נזהר מאוד לקבוע מספר מבחינה בטחונית, איני בטוח כמה ישובים אנו צריכים בבקעת הירדן. יש לי השקפה על ישובים ותרומתם או אי תרומתם לבטחון. אני חושב שעוד ישוב או 2-3 אינם תורמים לבטחון וכתרומה לאי שלום.

שה"ח: כששמעתי 17 ידעתי שמדבר על תוכנית מקסימום, אך למה לומר לאמריקנים פחות.

שהב"ט: לא צריך לומר להם דבר, אך אמרנו 15, טוב צריך לרדת לדעתי אנו יושבים

בפריסה יוצאת מהכלל ביו"ש, ארבעים וכמה ישובים, 22 מחנות 9 האחזויות, איני חושב שעמידה על 15, 10 אפילו freezing - כנגד הסדר שלום.

רה"מ: freezing לא נקבל בשום תנאי. לגבי ישובים מוטב לאמור, אתם חוששים מ- outnumbering, נגיש את התוכניות. לא נסכים להקפאה. זה לא יחזיק בשום פנים מעמד.

שה"ח: צריך לזכור מה אמר הנשיא בבוקר. אינכם בוטחים בי, אני גם איני מאמין לכם. אני גם נבון ויודע שניתן לומר יגתר פשוט, בארץ ניתן תכנית. אם יאמר הנשיא באתם לקמפ דייויד ואני שואל כמה, אומרים, אין תכנית.

רה"מ: יכול להיות 19 ו-21.

שה"ח: ויכול להיות עשרים דברים ואח"כ מציאות. אם רוצים לבוא לקרטור והוא שואל שאלות לגופו של דבר, צריך לומר להם.

רה"מ: יש לי הצעה, נשלח את אריק עם אחת המפות לווינגטון.

שהב"ט: יש כאן שאלה בסיסית שהולכת בעקמומיות בלתי רגילה בממשלה-אם ישובים הם נושא בטחוני-זו אחריות שלי.

רה"מ: נתווכח על כך.

שהב"ט: אם הם בעיה חקלאית לא מוכרחים לשים ביו"ש.

רה"מ: מה זה נח"ל? חקלאות ובטחון.

שהב"ט: לדעתי הגיע הנח"ל לסוף דרכו.

רה"מ: על כך נתווכח.

שה"ח: פגישה זו בקמפ דייויד אינה גורלית לעתיד עם ישראל, אך בהחלט כן למו"מ. אנו עומדים עם טאדאת בפער עצום, ולואי ולא נעמוד בפער עצום עם ארה"ב, אנו היום אחראים, רה"מ ושני שרים למה שנצליח להגיע.

רה"מ: צריך לשאוף להסכם עם המצרים והסכמה עם האמריקנים.

ברק: הלואי ונגיע להסכם עם האמריקנים.

שהב"ט: אם יש ישיבות הסדר לדתיים, יש נח"ל להתישבות, לא מה שהיה לפני 30 שנה.

שה"ח: בשיחה על ישובי פתחת רפיח, נוסף למה שהעלה עזר לקשור לרצועת עזה, שאלתי אם יקום בסיס הדרכה אמריקני באיתם, האם בא בחשבון לראות כל הישובים, בהסכמה שכדי שלא יורדו יהיו בתוך איזור שליטת ארה"ב, בי בין איתם לים רק מרחק קצר, זאת - כי נעמוד במצב שיאמרו תורידו הישובים, ולא נוכל. חייכו ואמרו, אנו איננו רוצים שדה תעופה בכלל, נעשה רק אם שני הצדדים יבקשו זאת, אם זה מה שיכריע הסדר. אני רחוק מלומר שהסכימו לכך, אך יש צורך לחפש תחת האדמה דרכים אתם ועם האמריקנים לגבי ישובי סא פתחת רפיח, כי גם אם נמצא נוסחה לגבי יו"ש כאן, כיוון שלא חל הדבר על פתחת רפיח ברור מה עומדים הם להציע.

רה"מ: קרטז אמר לסאדאת, אם תסכימו, לא אכפת לי.

רובינשטיין: ואנס אמר בסוף שיגישו המלצותיהם.

רה"מ: התוכנית היסודית - תוכנית האוטונומיה.

לגבי סיני - מה יכולים להשיג? הצענו מקסימום. קרטז דבר על phased withdrawal כשנשארו שדות התעופה והישובים. ביחס לסיני - קבלו תוכניתנו כי היא מקסימלית, לגבי מצרים מלבד שני הדברים יגישו הצעות, אין תוכנית וגם לא תהיה.

דיניץ: שמעתי שקרטז אמר לך שיגישו הצעה וואנס אמר בדומה.

רה"מ: הוא צריך להגיש ה-proposal

ניץ: קרטז אמר שלא יגיש לנו לפני שיגיש לסאדאת.

רה"מ: אמרו לי שיגיש לי זאת לפני שיגיש לסאדאת. אני משער שגם אמר זאת לסאדאת.

אם ואנס מגיש גם לסאדאת וגם לבגין - כאילו לא הגיש. חשובה הגשה מוקדמת לנו כדי שנוכל להגיב.

רה"מ: כן השארתי בידו מסמך פורד - רבין בו כתוב שמחובתו להתייעץ. דבר עם ואנס, והזכיר לו ההסכם, ועל פי ההונוחיבות אני רוצה לראות לפני המצרים כדי שנוכל לראותו ולהעיר עליו.

רשם: אליקים רובינשטיין